

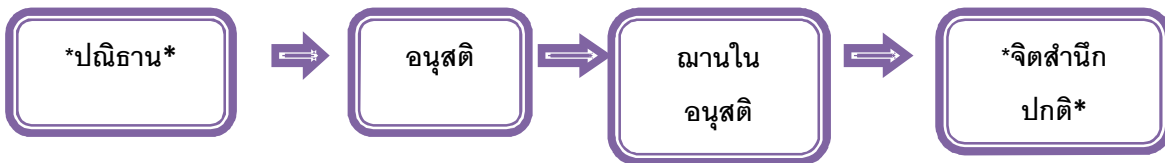

MPD กับปณิธานของผู้เป็นครู

๑. บทนำ

*ปณิธาน, ประณิธาน คือ การตั้งความปรารถนา, ความมุ่งมั่นปรารถนา ตรงกับคำว่า **Wish, Determination, Resolution, Aspiration** ซึ่งเกิดจากความคิด ความอยากมีอยากเป็นอย่างมีเหตุผล บอกกล่าวได้ อธิบายได้ มีความงดงาม คุณดีเป็นปกติ แต่การปฏิบัติจริงนั้นยังไม่แน่ว่าจะทำได้มากนักน้อยเพียงไร ดังเช่น การดื่มสุราไม่ดีทำให้ขาดสติและก่ออาชญากรรมได้ ทุกคนรับรู้กันได้ทุกคน เพราะญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ทุกระดับทุกคนก็สอนสั่ง แต่ในทางการประพฤติปฏิบัติ ...คนทุกเพศทุกวัยทุกระดับจนถึงผู้นำประเทศ วัยรุ่นจนถึงวัยแก่เฒ่า...ก็ดื่มสุรากันทั่วโลก...แม้นักบวชก็มีไม่น้อยที่แอบดื่มสุรากัน ดังนั้น เมื่อมีปณิธานแล้ว จำเป็นต้องพัฒนาให้ฝังรากลึกไปถึงจิตใต้สำนึก(Subconscious) จะทำได้อย่างไร?

*กระบวนการพัฒนา ก็คือ จากปณิธาน ต้องพัฒนาให้เป็น อนุสติ (Constant Mindfulness) แล้วต้องพัฒนาอนุสติให้เป็น ฌาน (Serene Contemplation) เมื่อจิตเป็นฌาน ในอนุสติ จึงจะฝังรากลึกถึง จิตใต้สำนึก (Subconscious) แล้วจึงเป็น จิตสำนึกปกติ (Common Mindfulness) ซึ่งมีความแข็งแกร่งเหนืออารมณ์ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย

การพัฒนาครูให้มีปณิธานและให้พัฒนาสูงขึ้นจนเป็นจิตสำนึกปกติได้ ต้องใช้วิธีการพัฒนาจิต MPD (Mind Power Development) ซึ่งนอกจากจะได้ปณิธานเป็นจิตสำนึกแล้ว จะได้ผลพลอยได้อันเป็นคุณประโยชน์ยิ่งใหญ่หลายประการตามมาอย่างอัตโนมัติ เช่น สุขภาพทางจิต, จิตอบอุ่น, สุขภาพกาย+จิต, I.Q., E.Q., Creativity, etc. รายละเอียดวิธีการจะได้นำเสนอต่อไป

๒. ปณิธาน

ปณิธานของความเป็นครูที่ดีพึงมีพึงเป็นไปตามสาระในบทเพลง “รางวัลให้ครู” ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ซึ่งควรเผยแพร่สู่มหาชนไม่น่าสงวนลิขสิทธิ์แต่อย่างใด เป็นบทเพลงที่มีความไพเราะมาก มีสาระความที่พึงเป็นปณิธานของผู้มีอาชีพครูทุกคน ขอนำเสนอทั้งข้อวิเคราะห์และวิพากษ์ ตามสมควร ดังต่อไปนี้

เนื้อเพลง	วิเคราะห์วิพากษ์
<p>*ทุกคำบ่นว่า คือความปรารถนาดี ใช้ความเมตตาปราณี คอยชี้หนทางเดินให้ ร้อยเห็น้อยพันหนัก กลั่นเป็นรักและห่วงใย เพื่อทำหน้าที่ยิ่งใหญ่ เป็นคนผู้ให้วิชา</p> <p>*ทุ่มเทเพื่อศิษย์ จากจิตวิญญาณของครู แสวงเทียบเพื่อการเรียนรู้ ยังสู้ยังต้องเรื้อยมา ให้ศิษย์ถึงฝั่ง ด้วยแรงหวังแรงศรัทธา เหนื่อยกายและใจ ทว่า เป็นสุขอยู่ทุกนาที</p> <p>*ความภูมิใจมิได้อยู่ในพานไหว้ครู แต่อยู่ในวันที่รู้ว่าศิษย์นั้น ไปได้ดี เรื่องจ้ำจี้จ้ำจ๋อ ยังพายสุดแรงที่มี พ่อพิมพ์แม่พิมพ์วันนี้ ยังพิมพ์คนดี...สุดแรงหัวใจ</p> <p>*ทุกคนคือศิษย์ ตลอดชีวิตของครู ถ้อยคำชื่นชมเชิดชู ไม่ต้องให้ครูก็ได้ รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่สดใส สิ่งนั้นที่ครูฝันใฝ่ เพื่อเป็นแรงใจให้ครู</p> <p>รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่ก้าวไกล เป็นคนที่ดีให้ได้ นั่นคือ "รางวัลให้ครู"</p>	<p>*ครูไม่ได้บ่นว่าแบบพ่อแม่ทั่วไป แต่เป็นคำสั่งสอนแนะนำ ที่มีเหตุผลให้มีความพยายามให้ผู้เรียนรับและปฏิบัติได้ อาจ ต้องซ้ำย้ำเตือน บ่อยจนมีผล -ผู้ประพันธ์ใช้ได้ไพเราะมาก -"วิชา" มีความหมายแคบ ควรใช้ "วิชา" ซึ่งหมายถึง ความรู้และ"ปัญญา" ซึ่งสำคัญมากของคน *ก่อนนี้มีสาระสมบูรณ์ ครูที่ดีพึงมีน้ำใจสูง บทประพันธ์ที่ ไพเราะกินใจ ครูพึงใส่ใจปฏิบัติแม้จะเหนื่อย ก็มีความสุข</p> <p>*เป็นปณิธาน เพื่อศิษย์เป็นสำคัญ -ใช้คำได้งดงามไพเราะ -ครูพิมพ์ให้ผู้เรียนพัฒนา ตามธรรมชาติและศักยภาพที่ แตกต่างกัน...ให้เป็นคนดีของสังคม เป็นแบบอย่างแก่คนรุ่น หลังได้</p> <p>*ผู้เรียนที่มีปัญหา ครูพึงเอาใจใส่เป็นพิเศษให้เขาพัฒนา ผู้เรียนได้พัฒนา...ไม่หวังคำชมใดๆ *รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่สดใสและก้าวไกล คือคุณภาพของ การศึกษาที่แท้จริง ประกันคุณภาพการศึกษา ประกันที่ ผลผลิต คือผู้เรียน *สรุปบทเพลงนี้จะเป็นบทเพลงอมตะ..เพราะเป็นปรัชญา เป็นจิตวิญญาณครู ที่ครูพึงมีพึงเป็นต่อไปในสังคมไทยชั่ว กาลนาน...</p>

*หมายเหตุ เพลงนี้มีผู้ขับร้อง-ปาน ธนพร ผู้ประพันธ์ ไม่ปรากฏ
บทเพลงนี้มีชื่อว่า "รางวัลของครู" ผู้ประพันธ์ไม่ปรากฏในโลกไซเบอร์-หาไม่พบ อยากรู้ก็ตามท่านผู้นี้เป็น
ปราชญ์ ที่ควรได้รับการยกย่องอย่างยิ่ง...บ่งบอกได้ชัดเจนว่า เป็นปณิธาน เป็นปรัชญาของผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครู
ปัญหาอยู่ที่ว่าท่าอย่างไรจะซึมซับซาบเข้าไปสู่จิตของครูปัจจุบันทุกระดับการศึกษา ทุกสาขาอาชีพ ซึมซับ
ซาบเข้าไปสู่จิตของนักศึกษาวิชาชีพครู และซึมซับซาบเข้าไปสู่จิตของผู้มีความรู้ในสาขาวิชาชีพอื่นที่จะเข้ามาประกอบ
วิชาชีพครู

ครูปัจจุบันกับนักศึกษาวิชาชีพครู พอมีหวังที่จะซึมซับซาบได้มากขึ้น ด้วยกระบวนการ MPD.
กลุ่มครูไทยที่ถูกกลอยแพ...คือกลุ่มครูระดับอุดมศึกษาไทยในสาขาวิชาชีพอื่น ได้แก่ กฎหมาย, รัฐศาสตร์, แพทย์,
วิศวกรรม, เศรษฐศาสตร์, พาณิชยศาสตร์, บริหารธุรกิจ, เป็นต้น มีความเป็นครูน้อยที่สุด ยกเว้นท่านที่เป็นครูด้วยจิต

วิญญาณตั้งแต่เกิด (Born Teacher) ซึ่งหลายท่านมีความเป็นครูสูงมาก อย่างไรก็ตามไทยยังไม่มีกระบวนการสนับสนุนพัฒนาสร้างความเป็นครูให้

๓. ครูที่มีปณิธานที่ดงามเท่านั้นที่บรรดาศิษย์จะระลึกถึงคุณ

ครูพึงบำเพ็ญความดี ความดีต่อศิษย์ ประการใดบ้าง จึงได้ชื่อว่ามี คุณประการ และเป็นปุชนิยบุคคลของศิษย์ ไม่เพื่อเจอ... ไปถึงผู้นำจิตวิญญาณ (Spiritual Guide) เพราะเป็นเรื่องของบุคคลระดับ ศาสดา หรือผู้นำทางศาสนาในยุคปัจจุบัน ที่สูงสุด เท่านั้นที่พอเป็นไปได้

ครูปัจจุบันและอนาคต เป็นคนธรรมดาเดินดินกินข้าวแกง แต่เหนือกว่าเล็กน้อย ที่ต้องบำเพ็ญความดี ๔ ประการต่อไปนี้

๑ เมตตา คือความรักความหวังดีในฐานะผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดเกี่ยวกับญาติ เท่านั้น อย่างมีขอบเขตด้วยปัญญา คือความคิดที่ถูกต้อง ไม่เกินขอบเขต

๒. พัฒนาอุปนิสัยรักการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต Life-long Education เพราะเป็นคุณสมบัติสำคัญที่จะรู้เท่าทัน และอยู่รอดปลอดภัยในสังคม

๓. มีปัญญา (Thinking Ability – แปลเป็นอย่างอื่นจะไม่เข้าใจ พัฒนาไม่ได้) สามารถคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้

๔. มีศีลธรรม (Morality) หมายถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องจึงมาเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ไม่กระทบผู้อื่นให้เดือดร้อน ที่ดีมากกว่าคือ ต้องดีต่อตนเองและผู้อื่นด้วย ถ้าดีต่อผู้อื่นอย่างเดียวแต่ตนเองลำบากเดือดร้อนครอบครัวทุกข์ยาก เป็นวิสัยของนักบวชต้องไม่มีครอบครัว เป็นเรื่องที่ศิษย์ตัดสินใจเอง ครูไม่ได้ปรารถนาสูงถึงเพียงนั้น

*ความภูมิใจมิได้อยู่ในพานไหว้ครู
แต่อยู่ในวันที่รู้ว่าศิษย์นั้นไปได้ดี
เรือจ้างลำแกร่ง ยังพายสุดแรงที่มี
พ่อพิมพ์แม่พิมพ์วันนี้ ยังพิมพ์คนดีสุดแรงหัวใจ
ทุกคนคือศิษย์ ตลอดชีวิตของครู
ถ้อยคำชื่อชมเชยครู ไม่ต้องให้ครูก็ได้
รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่สดใส
สิ่งนั้นที่ครูฝันใฝ่ เพื่อเป็นแรงใจให้ครู

*ความภูมิใจมิได้อยู่ในพานไหว้ครู
แต่อยู่ในวันที่รู้ว่าศิษย์นั้นไปได้ดี
เรือจ้างลำแกร่ง ยังพายสุดแรงที่มี
พ่อพิมพ์แม่พิมพ์วันนี้ ยังพิมพ์คนดีสุดแรงหัวใจ
ทุกคนคือศิษย์ ตลอดชีวิตของครู
ถ้อยคำชื่อชมเชยครู ไม่ต้องให้ครูก็ได้
รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่สดใส
สิ่งนั้นที่ครูฝันใฝ่ เพื่อเป็นแรงใจให้ครู
รู้ถูกรู้ผิด มีชีวิตที่ก้าวไกล
เป็นคนดีให้ได้ เพื่อเป็นรางวัลให้ครู